

Índex

RECONeixEMENTS	13
PRòLEG. El collage de la realitat, les formes de la comunicació i la història, Francesc A. Martínez Gallego	15
CAPítOL I. La comunicació en el capvespre de l'època feudal: El Diario de Valencia	21
1. Paràmetres físics d'una comunicació tradicional	21
2. Impremta i lectura	25
3. El <i>Diario de Valencia</i> en el marc de la premsa de finals del segle XVIII. El canvi dels noranta	30
4. La creació del primer diari	32
4.1. El creixement econòmic de la València del Set-cents	33
4.2. Periodisme i absolutisme	36
4.3. El perill exterior	37
5. Forma i contingut del diari	37
5.1. Una gamma àmplia d'anuncis	43
6. La difusió del diari. Els primers lectors de premsa	46
CAPítOL II. La propaganda de la revolució: 1808-1833	51
1. Les Corts de Cadis i el naixement de l'opinió pública	51
2. Els directores de la propaganda	57
3. El <i>Diario de Valencia</i> i el periodisme d'ofici	60
4. La reacció de 1814. El terror com a missatge	62
5. 1820/23: L'eclosió de la propaganda liberal	64
6. I de nou la reacció	70
CAPítOL III. El triomf del públic ciutadà: 1834-1843	73
1. La revolució burgesa i el seu difusor oficial: El BOPV	74
2. Primers diaris: Entre la política i el negoci	78
3. Naix el periodisme polític	83
4. Entre la literatura i l'educació. L'altra premsa	94

CAPÍTOL IV. De la impremta a l'empresa periodística. La consolidació del mercat de la comunicació: 1844-1868	97
1. Un estat, un mercat i un <i>Boletín Oficial</i> en cada província	97
2. L'oferta de premsa: La multiplicació dels títols	104
3. El mercat possible	116
CAPÍTOL V. El moderantisme (1844-1854): El control i la selecció dels públics	123
1. Les restriccions del moderantisme	123
2. Periòdics de situació, baluards de la moderació	126
3. L'apoliticisme com a màscara. El creixement del <i>Diario Mercantil</i>	128
4. La literatura com a alternativa	132
5. L'humor com a coartada	136
6. L'associació com a motiu	138
CAPÍTOL VI. El bienni progressista (1854-1856): Democratitzar el sistema, incrementar l'opinió	141
1. Una revolució limitada: El model progressista en matèria de llibertat d'expressió	141
2. Polítics i/o periodistes	145
3. Un exemple del radicalisme progressista: La tercera època de Josep Maria Bonilla	150
4. Publicacions de circumstàncies	153
CAPÍTOL VII. El binomi premsa/burguesia (1856-1868): El naixement de <i>Las Provincias</i>	157
1. L'aval de la llibertat: El dipòsit previ	157
2. Les novetats periodístiques: Entre la literatura i la informació	159
3. <i>La Opinión</i> , el protagonisme de J. Campo	162
4. De <i>La Opinión</i> a <i>Las Provincias</i> , de Campo a Campo	167
5. La premsa progressista: <i>Los Dos Reinos</i>	172
6. La literatura com a excusa, la sàtira com a aposta	174
CAPÍTOL VIII. La comunicació en la pugna democràtica: 1868-1874	179
1. El triomf de la revolució: Arriba <i>La Libertad</i>	179
2. El debat com a norma: Sufragi universal i constitució	183
3. La insurrecció federal i la qüestió règia	190
4. L'any en què es multiplicà l'oferta	194
5. La irrupció del proletariat. El pànic a la Internacional	198

6. La premsa i la política: Les diferents opcions	201
6.1. Premsa obrera	201
6.2. Premsa republicana	203
6.3. Premsa monàrquica constitucional	204
6.4. Premsa carlista	205
6.5. Premsa monàrquica alfonsina	206
7. La supremacia de <i>Las Provincias</i> . La reconversió del <i>Diario Mercantil</i>	207
7.1. L'independentisme com a façana	207
7.2. La competitivitat com a estratègia	211
7.3. <i>El Mercantil Valenciano</i> com a resultat	216
8. La València republicana, insurgent... i periodística	218
CAPÍTOL IX. Les estretes limitacions de la premsa «restaurada»: 1875-1883 .	225
1. Noves lleis, antigues amenaces	225
2. L'oferta de mitjans impresos: Un creixement moderat	230
3. <i>Las Provincias</i> , el protagonista de la premsa conservadora	234
4. D'informatius a catòlics. La llarga mà de Joan Guix	239
5. De carlistes a regionalistes. La família Thous	243
6. Liberals, demòcrates i republicans o la suspensió constant	244
7. <i>El Mercantil Valenciano</i> , el diari perseguit	247
8. El negoci com a fi: <i>La Correspondencia de Valencia</i>	250
9. La reretenda del periòdic: El tipògraf conscient	253
CAPÍTOL X. La liberalització del control. El creixement del públic: 1883-1898	259
1. L'herència del 68: Els liberals en el poder	259
2. El sufragi universal i l'opinió pública	262
3. Producció i consum d'una premsa que es llig i s'escolta	264
4. La informació s'anomena correspondència o correu	270
5. Satírics i populars: Per a veure i riure	272
6. La premsa del sistema: <i>Las Provincias</i> i el compromís polític de Teodor Llorente	277
7. Premsa tradicionalista i catòlica	280
8. La premsa republicana, l'acció i la denúncia	286
9. La premsa obrera: Tipògrafs i socialistes	295
10. La revolució s'anomena Vicente Blasco Ibáñez	300
BIBLIOGRAFIA	311
CRONOLOGIA DE LA PREMSA VALENCIANA	321